

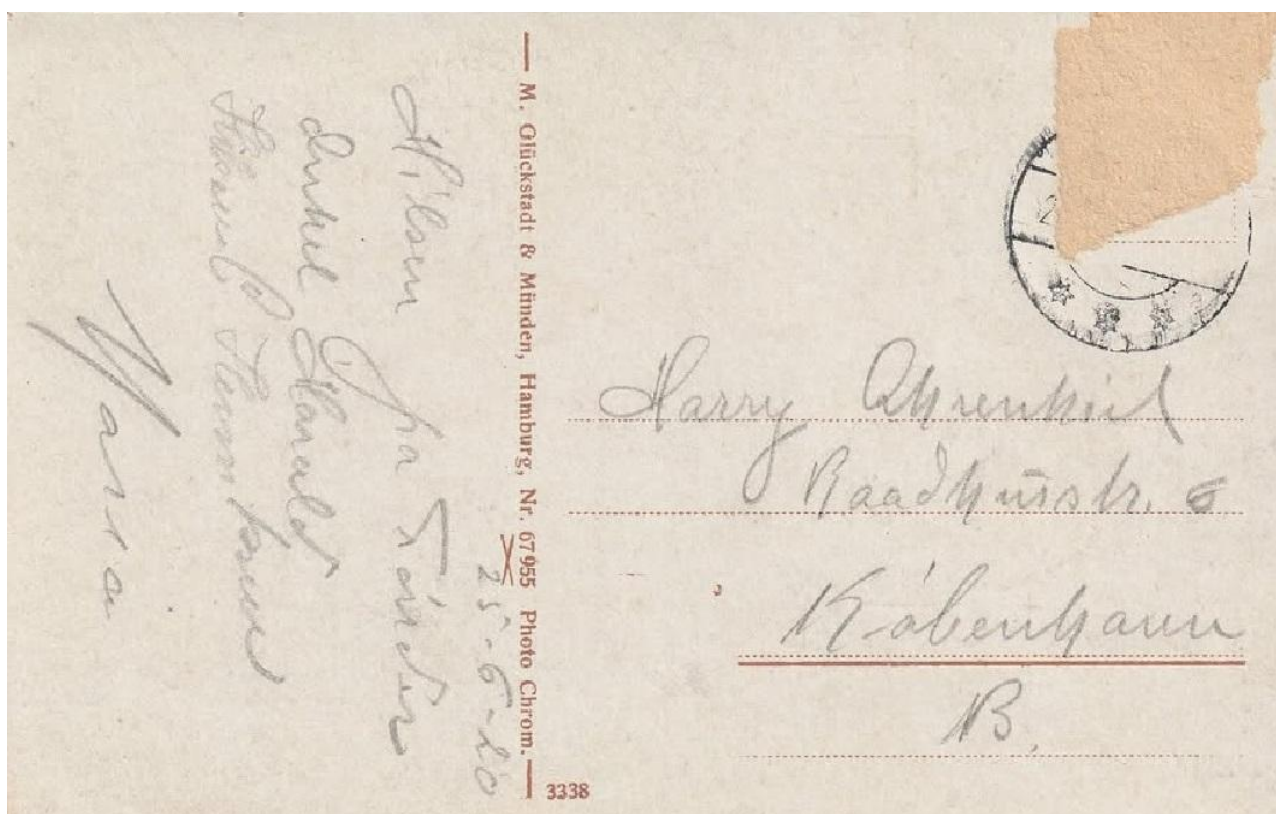
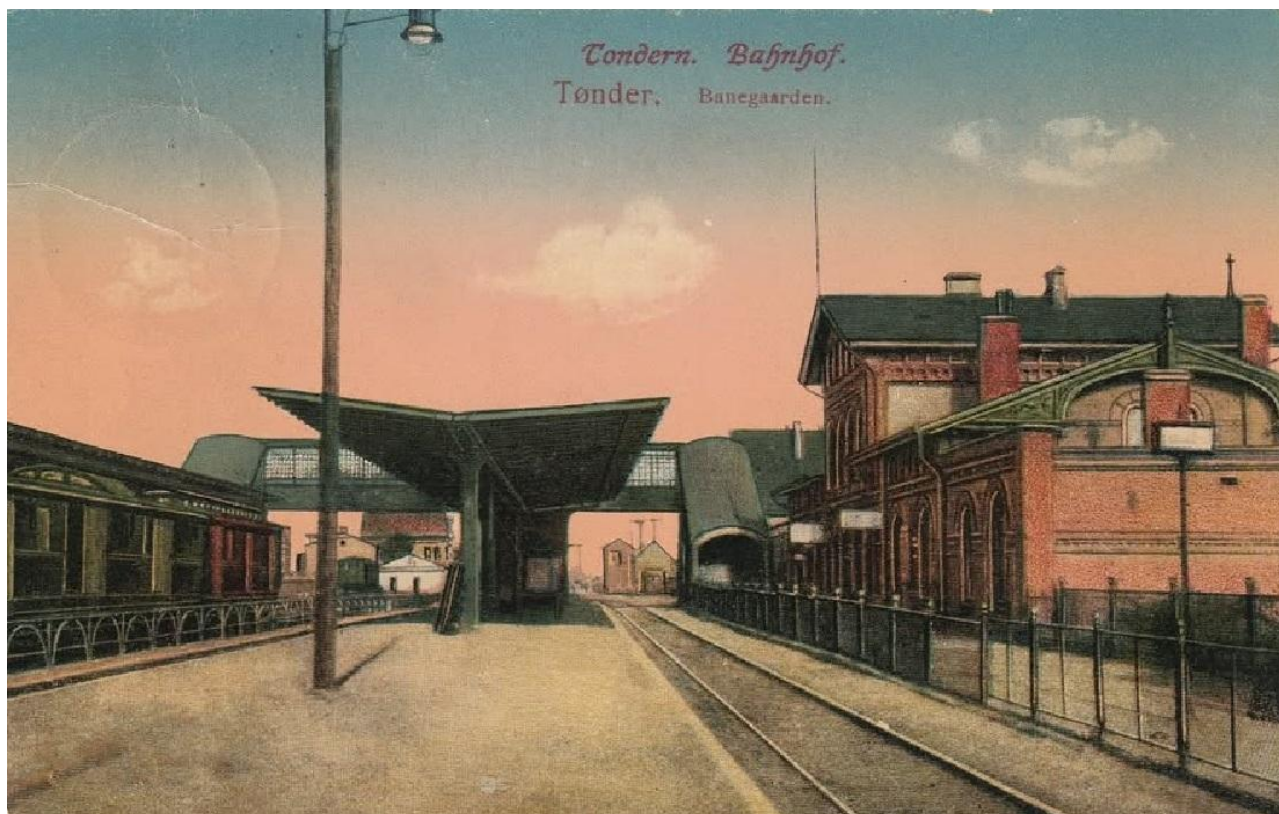
"PAA TONDERN STATION"

v. Kurt Villy Svendsen

Vild med postkort!

Det er som bekendt navnet på en Facebook-gruppe, administreret af Lene Nørgaard Munch, og som jeg tidligere har været inde på:

Man kan være vild med postkort på forskellig vis.

I skrivende stund er jeg således blevet helt vild med et postkort, der er sat til salg på en auktion af René Petersen, og hvis ikke en vandal havde fjernet frimærket, fik det et bud fra mig.

Renés motiv viser netop Tønder Banegaard eller Tøndern Bahnhof, som der står på det farvelagte kort, der blev afsendt 25. juni 1920.

Straks, jeg så kortet, tænkte jeg på forfatteren Johannes Buchholtz, født i Odense 22. februar 1882, død i Struer 5. august 1940.

Buchholtz er muligvis glemt af mange, men man kan den dag i dag besøge hans dejlige hus fra 1911, der er en del af Struer Museum.

Foruden at være en dygtig forfatter var Johannes Buchholtz trafikassistent ved Statsbanerne, og han kom til Struer i 1902, hvor han blev ansat på jernbanestationen.

Forfatterskabet indledte han i 1915, og efter en række romaner var han i 1924 i stand til at droppe jernbanejobbet og hellige sig skrivekunsten på fuld tid.

Det bliver for omfattende at komme ind på forfatterens mange værker her, så dem kan I selv slå op, men et digt er det på sin plads at bringe, medens vi nyder René Petersens smukke postkort.

Johannes Buchholtz kaldte digtet ”PAA TONDERN STATION - natten mellem den 16. og 17. juni 1920”.

Dermed er vi meget tæt på Genforeningsdatoen, hvor Danmark fik Sønderjylland tilbage.

Hermed versene – og jeg fik vistnok René's tilladelse til at bruge kortet:

I den slørede juninat
var luften fredfyldt og lun,
over Tønderns 1. Perron
fløj flagermus bløde som dun.

--- ---

Fra den stille, grønne marsk
kun et langeligt brøl fra en kø,
men på Tønderns 1. Perron
brødes den natlige ro.

--- ---

Danske jernbanemænd,
med funklende huer på sned,
satte beslutsomt en stige til
og tog tyske skilte ned.

--- ---

Ikke en sabel rasled
gennem den natlige fred:
Man rejste bare en stige
og tog nogle skilte ned.

--- ---

Verden har mange sprog,
men dansk det er nu mit.
Forunderligt – over 1. Perron
stod TØNDER i rødt og hvidt